

INTERVJUREFERAT

Tid	Torsdag 24. mai 2012, kl 0900
Sted	Sekretariatet, Akersgata 51, Oslo
Intervju av	Severin Vikanes, avdelingsdirektør i Forsvarsdepartementet (FD)
Intervjuere	Alexandra Bech Gjørsv, 22. juli-kommisjonen Einar Enger, 22. juli-kommisjonen Olav Njølstad, sekretariatet Ida Skirstad Pollen, sekretariatet
Andre til stede	Hege Gabrielsen, PwC (sikring/dokumentasjon av intervjuet)

Formelle forhold:

Vikanes var i forkant av intervjuet gitt skriftlig underretning om bakgrunnen for at kommisjonen ønsker hans forklaring, og de rettslige og praktiske rammer for intervjuet.

Vikanes ble gjort kjent med muligheten til å la seg bistå av en rådgiver, tillitsmann eller annen person

Vikanes er videre gjort kjent med plikten arbeidsgiver har pålagt ham om å forklare seg for kommisjonen, og at det er forbundet med straffeansvar å forklare seg bevisst uriktig.

Vikanes ble gjort kjent med innholdet i selvinkrimineringsvernet ved at vedlagte notat ble lest opp, og at dette vernet, etter kommisjonens syn, i utgangspunktet ikke kommer til anvendelse ved denne forklaringen.

Vikanes ble videre gjort kjent med at det ble tatt lydopptak, som ville bli lagret, og at det ville bli utarbeidet referat for signering som også ville bli lagret.

Vikanes ble også gjort kjent med at referatet vil kunne bli gjort tilgjengelig for andre enn kommisjonen, for eksempel dersom hensynet til sakens opplysning, ivaretagelse av partsrettigheter eller oppfyllelse av lovpålagte krav gjør dette nødvendig. Vikanes ble også gjort kjent med at kommisjonen er bundet av offentliglovas regler om innsyn i dokumenter. Vikanes ble også gjort kjent med at opplysninger fra referatet ville kunne bli brukt i kommisjonens rapport.

Severin Vikanes 240512

SV

Vikanes ble gjort kjent med sine rettigheter til å kreve innsyn etter pol § 18 og retting etter pol §§ 27 og 28.

Vikanes samtykket i å la seg intervjuet på ovennevnte forutsetninger.

Etter en kort presentasjon av representantene fra kommisjonen, ble Vikanes orientert om kommisjonens mandat, formålet med intervjuet og hvordan det ville bli gjennomført. Intervjutemaene ble introdusert og Vikanes startet sin redegjørelse.

Egen bakgrunn og rolle

Vikanes er jurist fra UiO. Han arbeidet i Forsvarsdepartementet (FD) siden 1988. Siden 2002-03 har han jobbet opp mot NSM, herunder med etatsstyringen og med spørsmål omkring sikkerhetsloven. Vikanes har siden 2007 vært avdelingsdirektør og leder for juridisk seksjon/fellesjuridiske tjenester i FD.

I forhold til NSM har han hatt løpende ansvar for den daglige etatsstyringen i tidsrommet 2007 til februar 2010. Deretter ble det etablert en egen seksjon for sikkerhet og IKT i FD, som overtok dette. Han har fortsatt ansvar for forvaltning av sikkerhetsloven.

NSM styring og organisering

Til grunn for etatsstyringen av NSM ligger FDs retningslinjer for etatsstyring, der NSM omtales eksplisitt, og kongelig resolusjon om NSM. Vikanes forklarer at den delte ansvarsfordelingen for NSM mellom FD og JD, i praksis innebærer at FD har det formelle ansvaret for etatsstyringen, mens JD gir styringssignaler til NSM gjennom FD når det gjelder sivil sektor. I tillegg viser han også til generelle retningslinjer fra staten når det gjelder etatsstyring.

Vikanes forklarer at JD, iht kgl.res, har ansvaret for oppfølging av forebyggende sikkerhet i sivil sektor. Det er forutsatt at NSM rapporterer til JD på dette området, og derfor også naturlig at JD bruker NSM som sitt verktøy i forebyggende sikkerhet etter sikkerhetsloven i sivil sektor. Det er også naturlig JD styringssignaler inkluderes i FDs iverksettelsesbrev til NSM (tildelingsbrevet).

I forhold til FDs rolle som regelverksforfatter for sikkerhetsloven og ivaretagelse av regjeringens kontroll med forebyggende sikkerhetstjeneste gjennom regelmessige inspeksjoner av NSM, så utdyper Vikanes nærmere om bakgrunnen for dette. Så vidt han erindrer så bestemte regjeringen at de skulle føre selvstendig kontroll med de tre tjenestene selv, etter at EOS-utvalget ble etablert og regjeringens kontrollutvalg nedlagt. I denne sammenheng har FDs ansvar for å føre kontroll med NSM til nå vært forstått ut fra et rettssikkerhetsmessig aspekt, som særlig er knyttet til personkontroll og klareringssaker. Det har normalt vært en årlig inspeksjon fra FD. Etter hans oppfatning har inspeksjonen har fungert i henhold til hensikten med bestemmelsen, å føre tilsyn med om NSM opererer innenfor de fastsatte rettslige rammer. De siste år har dette blitt utvidet noe, og inspeksjonen ser også noe på NSMs målsettinger. Dette er imidlertid balansert mot den løpende etatsstyringen. Inspeksjonen kommer i tillegg til denne.

Severin Vikanes 240512

SV

Vikanes bekrefter kommisjonens forståelse av at FD har ansvar for militær, og JD for sivil sektor, når det gjelder å påse effektiviteten i sikringstiltakene, og om de følger lovens intensjoner. Hans oppfatning er at avviksrapportering for egen virksomhet skal rapporteres til det administrativt ansvarlige departementet (FD), mens avvik i sikkerhetstilstanden skal rapporteres etter den faglige ansvarslinjen, sivil (JD) eller militær (FD). Det er en forutsetning om tett samarbeid og utveksling av informasjon, herunder om avvik, mellom de to departementene og NSM. Det finner sted samordningsmøter på saksbehandlingsnivå, i tillegg til de formelle møtene. Det er normalt Rednings- og beredskapsavdelingen i JD som FD har kontakt med.

Vikanes oppfatter samarbeidet med JD som bra i den forstand at relasjonene har vært gode, men at han har savnet en større grad av deltakelse fra JD når det gjelder NSM og etatsstyring. Han viser til at JDs deltakelse i etatsstyringsmøtene fremgår av referatene fra disse møtene. Vikanes oppfatter, ut fra eget perspektiv, at NSM burde vært høyere prioritert fra JDs side. Han tilføyer at han ikke har innsikt i, eller meninger om de avveininger og prioriteringer JD gjør er riktige, men i forhold til en god etatsstyring av NSM mener han det hadde det vært en fordel om JD hadde brukt mer tid på dette.

Når det gjelder refleksjoner rundt delt organisering så viser Vikanes til at utgangspunktet er at man har en sektorovergripende myndighet, som altså griper over ansvarsprinsippet. Dette gir klare fordeler på noen områder, spesielt innen IKT som NSM er tungt inne på, men skaper utfordringer for samhandling og styring. Å ha ansvaret fordelt mellom to departementer er ikke en ukjent modell i staten (eks Mattilsynet).

Vikanes mener at om man hadde delt organisasjonen mellom militær og sivil side, så hadde man mistet de sektorovergripende fordelene og som er spesielt viktig på IKT-området hvor det er gjensidig avhengighet mellom militær og sivil side. På spørsmål om det ville vært kompliserende for FD om JD hadde fått etatsansvaret for NSM på sivil side, svarer Vikanes nei. Tvert imot ville det forenklet FD styring i forhold til militær sektor, ettersom han anser Forsvaret som mer enhetlig, enn sivil side. Ut fra hans perspektiv vil det være sivil sektor som ville tapt på at man mistet det sektorovergripende, ikke bare sivilt/militært, men også på tvers av sivil sektor. Han tror også NSM vil fungere dårligere dersom etatsstyringen av den sivile delen av NSM ble lagt til JD, særlig på fagområder som er avhengig av sivil/militær utveksling. Han er også overbevist om at dette ville medført at den militære delen av NSMs virksomhet ville forsvunnet inn i militær sektor.

Kommisjonen spør om Vikanes syn på hva konsekvensene ville være dersom dagens roller byttes om mellom FD og JD, slik at JD hadde etatsstyringen, mens FD hadde faglig styring på militær side. Han mener NSM med en slik organisering ville fungert dårligere inn mot militær sektor. Militær sektor vil ikke ha problemer med å ivareta sin egen sikkerhet. Derfor vil han tro at hvis NSM blir en sivil etat under JD, så hadde man mistet viktige sider ved det militære, og trolig ville noen av oppgavene bli flyttet inn i militær sektor, ettersom det er her den store, utøvende sikkerhetstjenesten allerede ligger. I et slikt scenario vil NSM miste mye av sin tyngde og evne til å være sektorovergripende, noe som vil gå mest utover de sivile funksjonene. Dessuten måtte JD gitt NSM betydelig mer oppmerksomhet enn det de har vist frem til i dag.

Når det gjelder sivil sektor viser Vikanes til at JD, etter sikkerhetsloven, har et overordnet sektorovergripende ansvar for forebyggende sikkerhet i sivil sektor. Han synes JDs ansvar på dette området er mye tydeligere enn når det gjelder JDs ansvar for den sivile beredskapen.

Vikanes bekrefter kommisjonens forståelse av at det finnes en spisskompetanse på sikkerhetsområdet i forsvarssektoren som lettere stilles til rådighet for sivil sektor innenfor dagens modell, enn dersom JD skulle

hatt etatsansvaret. Han viser til at nærheten til IKT-miljøet i Forsvaret var viktig for NSMs plassering på Kolsås.

Kommisjonen viser til et innspill de har fått om at NSMs plassering var ok, men at NSM burde konsentrere seg om informasjonssikkerhet, og at DSB burde fått ansvar for objektsikring på sivil side, og spør om Vikanes har noen refleksjoner rundt dette. Han mener det er viktig at NSM ser IKT-sikkerhet, objektsikkerhet og personsikkerhet i sammenheng, og at det er en stor fordel at noen ser helhetlig på dette, på tvers av de ulike fagområdene.

Proessen for sikkerhetsloven og forskriften

På spørsmål fra kommisjonen bekrefter Vikanes at han har arbeidet med sikkerhetsloven og forskriften, nærmere bestemt fra 2002/2003 frem til i dag. Når det gjelder tiden det tok før forskriften kom på plass, innleder han med å si at dette er et av de få områdene hvor man faktisk har fått på plass et omfattende, sektorovergripende regelverk, på tross av ansvarsprinsippet. Han mener det er viktig å formidle at dette er krevende og at det også er forhold rundt bakgrunnen for sikkerhetsloven som er relevante. Han peker på at da loven ble vedtatt i 1998 var reglene for objektsikkerhet svært kortfattede, ettersom man ikke hadde noen erfaring på dette området. Andre områder i sikkerhetsloven bygget man hovedsakelig på instruksjoner og regler fra Forsvaret, men for objektsikring hadde man ikke et slikt materiale å bygge på. I lys av dette trekker han frem at loven er omfattende, men at arbeidet bærer preg av å ha gått fort. Det ser man igjen på forskriften, som i praksis er omformet fra instruksjoner, retningslinjer og direktiver fra Forsvaret. Slike retningslinjer eksisterte imidlertid ikke for objektsikkerhet på samme måten. Det var også bakgrunnen for at loven ble vedtatt med forskrifter på de områdene hvor man hadde erfaring og materiale å bygge på, mens forskriftsarbeidet når det gjaldt objektsikring gjenstod.

Vikanes viser til at Bjønnnesutvalget i 2002 avga en rapport med lovforslag og en midlertidig forskrift. Han oppfatter at utvalgets arbeid var godt, men at det var mange løse tråder som måtte nøstes opp i etter at rapporten var fremlagt. Vikanes mener utvalgets mandat ga grunnlag for å fremme et utkast til forskrift, men ikke en lovendring. Han er ikke kjent med bakgrunnen for mandatet, men viser til at JD senere påpekte at utvalget hadde gått utover sitt mandat, ettersom det var mange forhold som ikke var godt nok utredet. Det ble reist flere spørsmål etter rapporten: (i) Om dette var godt nok utredet inkludert de økonomiske og administrative konsekvenser ved at man utvidet til også privat sektor, (ii) Om forhold til sikkerhetsbestemmelser i sektorlovgivning, (iii) Om tilsynsvirksomheten sett opp mot sektortilsynene, herunder forholdet mellom NSM og DSB.

På spørsmål fra kommisjonen om FD på noe tidspunkt vurderte å iverksette midlertidige tiltak eller skjære gjennom, svarer Vikanes at FD mente det ville være hensiktsmessig med en midlertidig forskrift, i tråd med Bjønnnesutvalgets anbefaling. JD mente imidlertid at det ville være feil å gi en midlertidig forskrift på et område der det skulle komme lovendringer.

Vikanes mener det ble henvist til at dette var tatt opp av Kontroll- og konstitusjonskomiteen i en annen sammenheng, der det ble forsøkt å lage midlertidig forskrift på et område hvor man hadde behov for lovendringer.

På spørsmål om hva en midlertidig forskrift ville ha gitt, svarer Vikanes den ville gitt nærmere retningslinjer for det som var gjeldende rett. Vikanes viser til at utvalgets rapport kom i mars 2002, men at forholdet

Severin Vikanes 240512

mellom JD og FD på dette tidspunktet ikke var avklart. Det ble brukt tid og ressurser på etableringen av NSM i 2003, og ansvarsdelingen mellom de to departementene.

På spørsmål om Vikanes hadde inntrykk av at arbeidet tok tid som følge av at det var ubehagelig å peke ut enkelte skjermingsverdige objekter på bekostning av andre, svarer han nei. Han oppfatter at hovedproblemet var knyttet til å etablere et sektorovergripende regelverk, samt det at diskusjonen omkring det å etablere et objektsikringsregelverk for å sikre kritisk infrastruktur, og hvorvidt dette skulle være gjeldende for privat sektor, var vanskelig.

På spørsmål om Vikanes mener de enkelte sektordepartementer og virksomheter hadde plikt til å peke ut og skjerme sine objekter før forskriften kom på plass, svarer Vikanes ja, og viser til at objektsikkerhetsregler var på plass. Gjennom tildelingsbrevene, som representerer et omforent syn mellom FD og JD, hadde NSM ansvaret for å følge opp objektsikkerhet/sikringsplikten.

Om forståelse av ansvaret for tilsyn

Kommisjonen spør om FD har følt seg trygge på at sikringsplikten ble effektivt, selv om forskriften manglet. Vikanes sier at han ser at det har vært vanskelig for NSM å føre tilsyn, så lenge det detaljerte regelverket ikke var på plass. Det at tilsyn ikke ble utført hadde som konsekvens at tilbakemeldingene, fra NSM til JD og FD, ble deretter. På spørsmål om Vikanes har vært kjent med at NSM ikke har øvet tilsyn med objektsikkerhet, svarer han at han har forstått at deler av tilsynene deres har omfattet det som faller inn under objektsikkerhet. Kommisjonen viser til at NSM har sett på skjerming av byggene som inneholder skjermingsverdig informasjon, men har gjort lite eller ingenting på objektsikkerhet generelt. Vikanes tror ikke dette har fremkommet i noen formell rapportering til departementet, men det kan han ikke si med sikkerhet.

Kommisjonen viser til at NSM selv har begrunnet manglende tilsyn med at de ikke kunne utføre meningsfulle tilsyn før forskriftene var på plass, og at de derfor har prioritert regelverksarbeid og andre tilsyn, særlig på IKT området, og spør om slike forhold ble drøftet med Vikanes. Han utelukker ikke at han i samordningsmøter med NSM har uttrykt forståelse for at det kan være vanskelig å få gjennomført tilsyn uten at forskriftene er på plass, men erindrer ikke dette konkret. Han tilføyer at FD hele tiden har hatt som utgangspunkt at objektsikkerhet skal prioriteres, men at dette også omfatter NSMs ansvar for veiledning og rådgivning, samt etablering av egen kompetanse på området. Han viser også til at NSM i lang tid har jobbet med å få på plass en tilsynsmetodikk, og at utviklingen NSM har hatt som tilsynsmyndighet er relevant i forhold til spørsmålet om hvordan NSM forstår sin tilsynsrolle.

Kommisjonen viser til JDs St. meld 22 (2007-08) om samfunnssikkerhet, side 14 og spør om Vikanes har refleksjoner rundt det som står om NSMs tilsynsrolle når det gjelder objektsikkerhet. Vikanes viser til at NSM løpende har utarbeidet rapporter om sikkerhetstilstanden på militær og sivil side. Kommisjonen spør om ikke manglende tilsyn når det gjelder objektsikkerhet gir et mangelfullt grunnlag for å rapportere. Vikanes viser til at NSM har uttrykt et behov for utpeking og sikring av kritisk infrastruktur, og at dette er basert på en vurdering av sikkerhetstilstanden. Han gjentar at han har forståelse dersom NSM ikke har gjennomført spesifikke tilsyn ifht et objektsikkerhetsregelverk, men at det blir feil å konkludere med at det innebærer at de ikke har ført tilsyn med sikkerhetstilstanden i stort, når det gjelder de virksomhetene som er omfattet av sikkerhetsloven. Han viser til at NSMs oppgave, i henhold til forskriften, er å føre et overordnet tilsyn med objektsikkerhet. De skal ikke gå ned i de enkelte sektorer, eller ha et detaljansvar i

Severin Vikanes 240512

forhold til å kontrollere den sikkerhetsmessige tilstanden. De enkelte fagdepartementene har fortsatt det utførende ansvaret for sitt område.

Etter oppfølgingsspørsmål utdyper Vikanes sin forståelse av NSMs tilsynsrolle for objektsikring. Han viser til at en utfordring er at det foreligger en rekke bestemmelser og forskrifter i sektorlovgivningen som også er utformet med tanke på terror og sabotasje. Det er også sektortilsynsvirksomhet. NSMs tilsyn må da være utformet slik at de undersøker hvorvidt sektorlovgivningen og sektortilsyn er tilstrekkelig til å ivareta skjerming mot terror og sabotasje. Dersom det ikke finnes sektorlovgivning eller sektortilsyn, så vil NSM måtte ta et større ansvar. I forhold til ansvaret for kontorbygg så er Vikanes usikker på hvorvidt bestemmelser i plan- og bygningsloven, eller annet lovgrunnlag ivaretar hensynet til terrorforebygging.

Om forståelse av ansvaret for objektsikring

Kommisjonen spør om hvem, etter Vikanes oppfatning, som etter sikkerhetsloven har ansvar for å sikre Regjeringskvartalet, og spesielt Høyblokka. Han svarer at det er det aktuelle fagdepartementet som er tillagt forvaltningsansvaret for eiendommen/bygningen, som har ansvaret for forebyggende sikkerhet etter sikkerhetsloven. Når det gjelder Høyblokka vil det være FAD som har dette ansvaret.

På spørsmål om hva som er SMKs ansvar for forebyggende sikkerhet i Høyblokka, sier Vikanes at det er hans oppfatning at dersom det er flere virksomheter som er leietakere i en bygning, så skal det foreligge en avtale mellom de partene, slik at man har en klar fordeling av forebyggende ansvaret. Han er usikker på hvorvidt hjemmelen for dette følger av loven eller forskriften. I utgangspunktet vil ansvaret knyttes til den statlige brukeren og den sektoren virksomheten tilhører. Vikanes sier det kan være enkelte vanskelige grensespørsmål i situasjoner der departementer leier lokaler av private eiere. I praksis løses dette gjennom inngåelse av avtaler mellom leietakere i skjermingsverdige bygninger, for å klargjøre ansvar og myndighet. Kommisjonen spør, gitt at det foreligger en avtale mellom partene i Regjeringskvartalet om at FAD skal følge opp den forebyggende sikkerheten, hva som da blir JDs ansvar, gitt deres overordnede ansvar når det gjelder forebyggende sikkerhet i sivil sektor. Vikanes viser til at det enkelte fagdepartement har ansvar for sitt fagområde, og at JDs overordnede ansvar utøves gjennom NSM, som tilfører en sektorovergripende oversikt.

På spørsmål om lovendringen i 2008 innebar en forskjell i de underliggende ansvarsforholdene i forhold til sikring av Regjeringskvartalet, svarer Vikanes nei og viser til at sektordepartementet har dette ansvaret etter sikkerhetsloven. Om ikke dette ansvaret følges opp så er det NSM som skal påse at dette ivaretas, på et overordnet nivå. På spørsmål om ikke NSMs tilsyn vil skje på et detaljert nivå i tilfeller hvor det ikke forekommer sektortilsyn, svarer Vikanes nei. Han sier det ikke ville være praktisk mulig om NSM skulle føre et detaljert tilsyn på alle virksomheter og sektorer hvor det manglet et konkret sektortilsyn.

Ansvar for åpenbart skjermingsverdige objekter

På spørsmål om det hadde vært noe i veien for at NSM kunne tatt et initiativ når det gjaldt å sikre de mest åpenbare skjermingsverdige objektene, før forskriftene kom på plass, sier Vikanes nei. På oppfølgingsspørsmål om en slik tilnærming noen gang ble diskutert, svarer han at det ble gitt interne retningslinjer for NSM, om hvordan de skulle forholde seg til objektsikkerhet. Kommisjonen viser til at det på s 28 i NSMs egenevaluering henvises til disse retningslinjene, og at det står at NSM med hjemmel i loven har rett og plikt til å gi pålegg ved tilsyn, ifht åpenbart skjermingsverdige objekter, og spør hva Vikanes

Severin Vikanes 240512

mener dette betyr i praksis. Vikanes forstår det slik at NSM har hatt en plikt til å ta initiativ i forhold til åpenbart skjermingsverdige objekter, selv om ikke forskriften var på plass. På spørsmål om han ville ansett Høyblokka som et åpenbart skjermingsverdig objekt, svarer han ja. Han tilføyer at en stor diskusjon i forbindelse med forskriftsarbeidet var om det var objektet/bygningen eller personene som jobbet der som var skjermingsverdige. Det var også en stor skepsis til å innføre dette med "symbolverdi", noe som ble stående som et kriterium.

Kommisjonen spør om NSM i forbindelse med sine tilsyn på IKT, gitt at funksjonene i bygget var skjermingsverdig, burde ha utvidet fokuset i tilsynet til å gjelde generell sikring av byggene mot terrorangrep. Vikanes sier han mener det ville vært naturlig for NSM å stille spørsmål rundt dette, dersom de hadde oppfattet at sikringen av byggene var utilstrekkelig. Han understreker igjen at NSMs tilsyn er et overordnet tilsyn og at det er fagdepartementene som har ansvaret. Han er usikker, men mener ikke det er åpenbart feil å forvente at NSM hadde stilt spørsmål til øvrige sikringstiltak, inkludert fysiske tiltak i forbindelse med sine IKT-tilsyn i Høyblokka. Ofte vil IKT-sikring og fysisk sikkerhet henge sammen.

På spørsmål, sier Vikanes at han ikke kan tenke seg at tilsyn knyttet til objektssikkerhet i Høyblokka eller Regjeringskvartalet har blitt tatt opp av JD på etatsstyringsmøter for NSM. Han tilføyer at det ville vært unaturlig å ha faglige diskusjoner her, ettersom disse møtene handlet om overordnet styring. Heller ikke i tildelingsbrevet mener han det ville vært naturlig å være så spesifikk.

Effekter av sikkerhetsloven, NSMs rolle 22 juli, skille tilsyn og andre oppgaver

Kommisjonen viser til at virksomheters gjennomføringsevne når det gjelder å få iverksatt sikringstiltak har vist seg å være problematisk, for eksempel i forbindelse med stengningen av Grubbegata. Vikanes har ingen problemer med å se at dette er komplisert, men understreker at det skal mye til for at man kan forvente at sikkerhetsloven direkte fører til konkrete sikkerhetstiltak. Til det er loven for overordnet og årsakskjeden for lang. Han viser til at en rekke myndigheter er involvert i denne type beslutninger, men at det kan være tilfeller, for eksempel der hvor det ikke foreligger sektorspesifikke regler eller tilsyn, hvor man burde kunne forvente at sikkerhetsloven har en reparerende effekt. Poenget med sikkerhetsloven er det sektorovergripende, og at det er mulig å utpeke og prioritere på tvers av sektorer.

Vikanes har ikke vært del av de diskusjonene som har omhandlet NSMs rolle under 22. juli, ettersom han ikke har vært inne i etatsstyringen siden 2010. I utgangspunktet mener han at NSM vil ha en rolle i en slik situasjon, særlig i forhold til materiellsikring og rådgiving knyttet til dette området.

På spørsmål om nøkkelpunkt direktivet, sier Vikanes at han ikke har særskilt kjennskap til disse forholdene.

På spørsmål om Vikanes mener det ville vært hensiktsmessig å skille ut tilsynsdelen av NSM, svarer han nei. Han mener feltet er for smalt til at det vil være hensiktsmessig å skille tilsynsmyndigheten fra andre oppgaver, herunder utviklingsoppgaver.

Andre ting kommisjonen bør være opptatt av

Vikanes mener at modellen med et sektorovergripende direktorat, NSM, var et godt og riktig valg. En utfordring er at en slik modell støter an mot ansvarsprinsippet, særlig innenfor objektsikkerhet. Det tar tid å få det til å fungere. Dette er viktig fordi det er virksomhetsområder som ikke har sektortilsyn, men også

fordi det er tværgående hensyn som må prioriteres. Det er Vikanes oppfatning at sikkerhetsloven, da den ble utformet, hadde mest fokus på personell- og informasjonssikkerhet, og ikke objektsikkerhet.

Intervjuet ble avsluttet kl 1035.

Gjennomlest og akseptert som et dekkende referat,

25/7-12 Severin Vikanes
Sign intervjuobjekt

Heg G. G. G. G.
Sign referent